

ĀBELS

Ābels bija otrais bērns, kas dzimis pasaulē, bet pirmais, kas paklausīja Dievam. Viss, ko mēs zinām par šo vīrieti, ir tas, ka viņa vecāki bija Ādams un Ieva, viņš bija gans, viņš nesa Dievam patīkamus upurus, un viņa īso dzīvi izbeidza viņa greizsirdīgā vecākā brāļa Kaina roka.

Bībele nestāsta, kāpēc Dievam patika Ābela dāvana un nepatika Kaina dāvana, taču gan Kains, gan Ābels zināja, ko Dievs sagaida. Tikai Ābels paklausīja. Visā vēsturē Ābels tiek atcerēts par savu paklausību un ticību (Ebrejiem 11:4), un viņš tiek saukts par "taisnu" (Mateja 23:35).

Bībele ir pilna ar Dieva vispārīgajām vadlīnijām mūsu dzīvei. Bet tā ir arī pilna ar ļoti konkrētākiem norādījumiem. Tāpat kā Ābelam, mums ir jāpaklausa neatkarīgi no izmaksām un jāuzticas Dievam, ka Viņš visu nokārtos.

Stiprās puses un sasniegumi:

- Pirmais Ticības varoņu slavas zāles pārstāvis Vēstulē ebrejiem 11. nodaļā;
- Pirmais gans;
- Pirmais moceklis patiesības vārdā (Mateja 23:35).

Mācības no viņa dzīves:

- Dievs dzird tos, kas nāk pie Viņa;
- Dievs atpazīst nevainīgu cilvēku un agrāk vai vēlāk soda vainīgos.

Dzimtsaraksti:

- Atrašanās vieta: Tieši ārpus Ēdenes;
- Nodarbošanās: Gans;
- Radnieki: Vecāki: Ādams un Ieva. Brālis: Kains;
- Viņa vārds oriģinālā ir "havel", ko var tulkot kā migla vai tvaiks, kas pazūd bez pēdām. Iespējams, ka šis vārds ir dots vēlāk, dēļ tā, ka viņam nepatika nekādu pēcnācēju.

Atslēgas pants:

"Ticībā Ābels ir nesis Dievam labāku upuri nekā Kains; tās dēļ par viņu ir liecināts, ka viņš ir taisns, kā Dievs par viņa dāvanām ir liecinājis; tās dēļ viņš vēl runā, kaut arī miris." (Ebrejiem 11:4).

Ābela stāsts ir aprakstīts 1. Mozus 4:1–8. Viņš ir pieminēts arī Mateja 23:35; Lūkas 11:51; Ebrejiem 11:4 un 12:24.

ĒNOHS

Ēnoha dzīve māca uzticību, ciešu sadraudzību ar Dievu, pravietiskus brīdinājumus un cerību uz mūžīgo dzīvi.

Staigāšana ar Dievu

Ēnohs 1. Mozus grāmatā 5:21–24 ir aprakstīts kā cilvēks, kurš “staigāja ar Dievu”, norādot uz nepārtrauktām, ciešām attiecībām ar dievišķo. Šī staigāšana simbolizē uzticību, paklausību un atkarību no Dieva, parādot, ka svētums ir apzināts un tiek kultivēts ikdienas izvēlēs, nevis nejaušos apstākļos (Lūkas 3:37; Amosa 3:3).

Ticība un Dieva iepriecināšana

Vēstulē ebrejiem 11:5 ir uzsvērts, ka Ēnohs tika uzslavēts par Dieva iepriecināšanu caur ticību, un viņš tika uzņemts debesīs, nepieredzējis nāvi. Viņa dzīve ilustrē principu, ka Dieva atzinība ir svarīgāka par sabiedrības atzinību vai pretestību, un ka nelokāma ticība var novest pie dievišķas atlīdzības.

Pravietiskā kalpošana

Ēnohs tiek atzīts arī par pravieti. Jūdas 14–15 ir pierakstīts viņa pravietojums, kurā viņš brīdina par dievišķo sodu pret bezdievīgajiem, uzsverot patiesības runāšanas un ļaunuma pieminēšanas nozīmi pat samaitātā pasaulē. Tas uzsver morālās drosmes un pravietiskās atbildības lomu citu vadīšanā uz taisnīgumu.

Dzīvošana pretēji kultūras principiem

Laikā, kad valdīja plaši izplatīts ļaunums, Ēnoha dzīve izcēlās kā taisnīga. Viņa piemērs mudina ticīgos dzīvot pretēji kultūras principiem, saglabājot godprātību un uzticību Dievam, neskatoties uz sabiedrības spiedienu vai valdošo grēcīgumu.

Cerība pēcnāves dzīvē

Ēnoha unikālā pārcelšana uz debesīm bez nāves (1. Mozus 5:24) piedāvā priekšnojautu par mūžīgo dzīvi un ticīgā galīgo sapulcināšanu pie Kunga (1. Tesalonīkiešiem 4:16–17). Viņa dzīve māca, ka fiziskā nāve neizbeidz sadraudzību ar Dievu, iedvesmojot cerību un mūžīgu perspektīvu.

Atziņas no Ēnoha grāmatas

Lai gan vairumam tradīciju tā nav kanoniska, Ēnoha grāmata paplašina viņa mācības, attēlojot viņu kā dievišķā sprieduma vēstnesi, starpnieku starp Dievu un cilvēci un debesu noslēpumu atklājēju. Tā uzsver taisnīgumu, uzticību un modrību pret ļaunumu, pastiprinot morālās un garīgās mācības, kas atrodamas kanoniskajos tekstos.

Dzimtsaraksti

- Ēnohs pats nodzīvoja 365 gadus (vai nejaušība, ka tas ir gada dienu skaits?);
- Viņa dēls Metuzāls ir visilgāk nodzīvojušais cilvēks – 969 gadi.

Kopsavilkums

Ēnoha mācības koncentrējas uz uzticīgu dzīvošanu ar Dievu, Viņam patīkamas dzīves dzīvošanu, pravietiskiem brīdinājumiem, morālu drosmi un cerību uz mūžīgo dzīvi. Viņa dzīve kalpo par paraugu dziļu attiecību veidošanai ar Dievu, stingrai taisnībai un mūžīgas perspektīvas saglabāšanai, kas pārspēj zemes izaicinājumus.

NOAS

Noasa dzīvesstāstā ir nevis viens, bet divi lieli un traģiski plūdi. Noasa laikā pasauli pārpludināja ļaunums. To skaits, kas atcerējās radīšanas, pilnības un mīlestības Dievu, bija sarucis līdz vienam. No Dieva tautas bija palicis tikai Noass. Dieva atbilde uz smago situāciju bija 120 gadus ilga pēdējā iespēja, kuras laikā viņš lika Noasam uzbūvēt grafisku ilustrāciju savas dzīves vēstījumam. Nekas tā nepierāda savu nozīmi kā milzīga laiva uz sauszemes! Noasam paklausība nozīmēja ilgtermiņa apņemšanos īstenot kādu projektu.

Daudziem no mums ir grūtības pieturēties pie jebkura projekta, neatkarīgi no tā, vai to vada Dievs vai nē. Interesanti, ka Noasa paklausības ilgums bija ilgāks nekā mūsdienu cilvēku dzīves ilgums. Vienīgais salīdzināmais ilgtermiņa projekts ir mūsu pašu dzīve. Bet varbūt šis ir viens no lielākajiem izaicinājumiem, ko Noasa dzīve mums dod, lai, pieņemot Dieva žēlastību, dzīvotu visu mūžu paklausībā un pateicībā.

Stiprās puses un sasniegumi:

- Vienīgais Dieva sekotājs, kas palicis savā paaudzē;
- Otrais cilvēces tēvs (cilvēku populācija atsākās no viņa ģimenes);
- Pacietīgs, konsekvents un paklausīgs cilvēks;

- Pirmais lielais kuģu būvētājs.

Vājās puses un kļūdas:

- Piedzērās un apkaunoja sevi savu dēlu priekšā;
- Reizēm viņam pārmet to, ka viņš neapstrīdēja Dieva priekšā vēlmi iznīcināt cilvēkus, kā to apstrīdēja Ābrahāms un Mozus.

Mācības no viņa dzīves:

- Dievs ir uzticīgs tiem, kas Viņam paklausa;
- Dievs ne vienmēr pasargā mūs no nepatikšanām, bet rūpējas par mums, neskatoties uz nepatikšanām;
- Paklausība ir ilgtermiņa saistības;
- Cilvēks var būt uzticīgs, bet viņa grēcīgā daba vienmēr ceļo viņam līdzi.

Svarīgākie statistikas dati:

- Kur: Mums nav teikts, cik tālu no Ēdenes dārza cilvēki bija apmetušies;
- Nodarbošanās: Zemnieks, kuģu būvētājs, sludinātājs;
- Radinieki: Vectēvs: Metuzāls. Tēvs: Lamehs. Dēli: Hams, Šems un Jafets;

Atslēgas pants:

" Un Noa darija, kā Dievs sacīja." (1. Mozus 6:22).

Noasa stāsts ir aprakstīts 1. Mozus 5:29–10:32. Viņš ir pieminēts arī 1. Laiku grāmatas 1:3, 4; Jesajas 54:9; Ecēhiēla 14:14, 20; Mateja 24:37, 38; Lūkas 3:36; 17:26, 27; Vēstulē ebrejiem 11:7; 1. Pētera 3:20; 2. Pētera 2:5.

ĀBRAHĀMS

Mēs visi zinām, ka jebkurai mūsu rīcībai ir sekas. Mūsu rīcība var iekustināt virkni notikumu, kas var turpināties ilgi pēc mūsu aiziešanas. Diemžēl, pieņemot lēmumu, lielākā daļa no mums domā tikai par tiešajām sekām. Tās bieži vien ir maldinošas, jo ir īslaicīgas.

Ābrahāmam bija jāizdara izvēle. Viņa lēmums bija starp došanos ar ģimeni un mantām uz nezināmām vietām vai palikšanu turpat, kur viņš atradās. Viņam bija jāizlemj starp drošību, ko sniedza tas, kas viņam jau bija, un nenoteiktību, ceļojot Dieva vadībā. Viss, kas bija viņa

rīcībā, bija Dieva solījums viņu vadīt un svētīt. Diez vai varēja sagaidīt, ka Ābrahāms iztēlosies, cik liela daļa nākotnes bija atkarīga no viņa lēmuma doties vai palikt, taču viņa paklausība ietekmēja pasaules vēsturi. Viņa lēmums sekot Dievam iekustināja tās tautas attīstību, kuru Dievs galu galā izmantos kā savu, kad pats apmeklēs Zemi. Kad Jēzus Kristus ieradās uz Zemes, Dieva solījums piepildījās; caur Ābrahāmu tika svētīta visa pasaule.

Jūs, iespējams, nezināt, kādas ilgtermiņa sekas ir lielākajai daļai jūsu pieņemto lēmumu. Bet vai faktam, ka būs ilgtermiņa rezultāti, nevajadzētu likt jums rūpīgi pārdomāt un meklēt Dieva vadību, izdarot izvēles un rīkojoties jau šodien?

Stiprās puses un sasniegumi:

- Viņa ticība patika Dievam;
- Kļuva par ebreju nācijas dibinātāju;
- Citi viņu cienīja, un viņš drosmīgi aizstāvēja savu ģimeni par katru cenu;
- Bija ne tikai gādīgs tēvs savai ģimenei, bet arī viesmīlīgs pret citiem;
- Bija veiksmīgs un turīgs lopkopis;
- Parasti izvairījās no konfliktiem, bet, kad tie bija neizbēgami, viņš ļāva pretiniekam noteikt strīda izšķiršanas noteikumus.

Vājās puses un kļūdas:

- Tieša spiediena ietekmē viņš sagrozīja patiesību.

Mācības no viņa dzīves:

- Dievs vēlas atkarību, uzticēšanos un ticību Viņam, nevis ticību mūsu spējai Viņam patikt;
- Dieva plāns jau no paša sākuma ir bijis darīt sevi zināmu visiem cilvēkiem.

Dzīves statistika:

- Atrašanās vieta: Dzimis kaldeju Ūrā; lielāko daļu savas dzīves pavadījis Kanaāna zemē;
- Nodarbošanās: Turīgs lopkopis;
- Radinieki: Brāļi: Nahors un Hārāns. Tēvs: Tera. Sieva: Sāra, brāļadēls: Lats. Dēli: Išmaēls un Īzāks;
- Laikabiedri: Abimelehs, Melhisedeks.

Atslēgas pants:

" Ābrāms uzticējās Tam Kungam, un Dievs to viņam pieskaitīja par taisnību." (1. Mozus 15:6).

Ābrahāma stāsts ir aprakstīts 1. Mozus 11.–25. nodaļā. Viņš ir pieminēts arī 2. Mozus 2:24; Apustuļu darbos 7:2–8; Romiešiem 4; Galatiešiem 3; Vēstulē ebrejiem 2, 6, 7, 11.

SĀRA

Droši vien nav nekā grūtāka kā gaidīt, neatkarīgi no tā, vai gaidām kaut ko labu, kaut ko sliktu vai nezināmo.

Viens no veidiem, kā mēs bieži tiekam galā ar ilgu gaidīšanu (vai pat īsu), ir sākt palīdzēt Dievam īstenot savu plānu. Sāra izmēģināja šo pieeju. Viņa bija pārāk veca, lai gaidītu savu bērnu, tāpēc viņa domāja, ka Dievam noteikti ir prātā kaut kas cits. No Sāras ierobežotā viedokļa tas varēja būt tikai dāvēt Ābrahāmam dēlu caur citu sievieti – viņas laikā tā bija izplatīta prakse. Plāns šķita pietiekami nekaitīgs. Ābrahāms gulētu ar Sāras kalponi, kura pēc tam dzemdētu bērnu. Sāra pieņemtā bērnu kā savu. Plāns sākumā darbojās lieliski. Bet, lasot par notikumiem, kas sekoja, jūs pārsteigs, cik bieži Sārai bija jānožēlo diena, kad viņa nolēma pasteidzināt Dieva noteikto grafiku.

Vēl viens veids, kā mēs tiekam galā ar ilgu gaidīšanu, ir pakāpeniski secināt, ka tas, ko mēs gaidām, nekad nenotiks. Sāra gaidīja bērnu 90 gadus! Kad Dievs viņai teica, ka viņai beidzot būs savs bērns, viņa smējās, ne tik daudz aiz ticības trūkuma tam, ko Dievs var paveikt, bet gan aiz šaubām par to, ko Viņš var paveikt caur viņu. Kad viņai tika uzdots jautājums par viņas smiekliem, viņa meloja – kā laiku pa laikam bija redzējusi darām savu vīru. Viņa droši vien nevēlējās, lai tiktu atklātas viņas patiesās jūtas.

Kuras jūsu dzīves jomas šobrīd šķiet iesaldētas? Vai jūs saprotat, ka tā varētu būt daļa no Dieva plāna jums? Bībelē ir vairāk nekā pietiekami daudz skaidru norādījumu, lai mēs būtu nodarbināti, kamēr gaidām, kad kāda konkrēta dzīves daļa pavirzīsies uz priekšu.

Stiprās puses un sasniegumi:

- Bija ārkārtīgi uzticīga savam bērnam;
- Kļuva par tautas māti un Jēzus priekšteci;
- Bija ticīga sieviete, pirmā sieviete, kas minēta Ticības zālē Vēstulē ebrejiem 11. nodaļā.

Vājās puses un kļūdas:

- Bija grūtības ticēt Dieva solījumiem;
- Centās risināt problēmas pati, nekonsultējoties ar Dievu;

- Centās slēpt savas kļūdas, vainojot citus.

Mācības no viņas dzīves:

- Dievs atbild uz ticību pat neveiksmju laikā;
- Dievs nav ierobežots ar parasto lietu kārtību; viņš var paplašināt robežas un izraisīt nedzirdētus notikumus.

Dzīves statistika:

- Atrašanās vieta: Apprecējās ar Ābrāmu Kaldeju Ūrā, pēc tam kopā ar viņu pārcēlās uz Kanaānu;
- Nodarbošanās: Sieva, māte, mājsaimniecības vadītāja
- Radinieki: Tēvs: Tera. Vīrs: Ābrahāms. Pusbrāļi: Nahors un Hārāns. Brāļdēls: Lats. Dēls: Īzāks

Atslēgas pants:

"Ticībā arī tā pati Sāra spēja kļūt māte, neraugoties uz vecumu, jo turēja par uzticamu To, kas devis apsolvījumu." (Ebrejiem 11:11).

Sāras stāsts ir aprakstīts 1. Mozus grāmatā 11.–25. nodaļā. Viņa ir pieminēta arī Jesajas 51:2; Romiešiem 4:19; 9:9; Ebrejiem 11:11; 1. Pētera 3:6.

ĪZĀKS

Vārdam piemīt liela autoritāte. Tas jūs atšķir. Tas rosina atmiņas. Tā skanējums piesaista uzmanību jebkur. Daudzi Bībeles vārdi paveica vēl vairāk. Tie bieži vien bija svarīgu faktu apraksti par cilvēka pagātni un cerībām uz nākotni. Vārda Īzāks izvēle, "viņš smejas", Ābrahāma un Sāras dēlam, noteikti radīja viņos dažādas sajūtas katru reizi, kad tas tika izrunāts. Reizēm tas noteikti atgādināja viņu šokētos smieklus par Dieva paziņojumu, ka viņi vecumdienās kļūs par vecākiem. Citreiz tas noteikti atgriezta prieka sajūtas, saņemot ilgi gaidīto atbildi uz lūgšanu par bērnu. Vissvarīgākais ir tas, ka tā bija liecība par Dieva spēku, piepildot savu solījumu. Ģimenē, kurā valdīja spēcīgi iniciatori, Īzāks bija kluss, "rūpējies par savām lietām" tipa cilvēks, ja vien viņš netika īpaši aicināts rīkoties. Viņš bija aizsargātais vienīgais bērns no brīža, kad Sāra atbrīvojās no Ismaēla, līdz brīdim, kad Ābrahāms noorganizēja laulības ar Rebeku. Savā ģimenē Īzākam bija patriarhāls stāvoklis, bet Rebekai piederēja vara. Tā vietā, lai paliktu pie sava, Īzāks atklāja, ka viņam ir vieglāk panākt kompromisu vai melot, lai izvairītos no konfrontācijām.

Neskatoties uz šiem trūkumiem, Īzāks bija daļa no Dieva plāna. Paraugš, ko viņam deva tēvs, ietvēra lielu ticības dāvanu vienīgajam patiesajam Dievam. Dieva solījumu radīt lielu tautu, caur kuru viņš svētīs pasauli, Īzāks nodeva saviem dvīņu dēliem.

Parasti nav grūti identificēties ar Īzāku viņa vājībās. Bet padomājiet uz brīdi, ka Dievs darbojas caur cilvēkiem, neskatoties uz viņu trūkumiem. Lūdzot, izsakiet vārdos savu vēlmi būt pieejamiem Dievam. Jūs atklāsi, ka Viņa vēlme jūs lietot ir vēl lielāka nekā jūsu vēlme tikt lietotiem.

Stiprās puses un sasniegumi:

- Viņš bija brīnumbērns, kas piedzima Sārai un Ābrahāmam, kad viņai bija 90 gadi, bet viņam – 100;
- Viņš bija pirmais pēcnācējs, piepildot Dieva solījumu Ābrahāmam;
- Šķiet, ka viņš bija gādīgs un konsekvents vīrs, vismaz līdz brīdim, kad piedzima viņa dēli;
- Viņš demonstrēja lielu pacietību;

Vājās puses un kļūdas:

- Spiediena apstākļos viņš mēdza melot;
- Konfliktos viņš centās izvairīties no konfrontācijas;
- Viņš izrādīja labvēlību starp saviem dēliem un atsvešināja savu sievu.

Mācības no viņa dzīves:

- Pacietība bieži vien nes atlīdzību;
- Gan Dieva plāni, gan Viņa solījumi ir lielāki par cilvēkiem;
- Dievs tur savus solījumus! Viņš paliek uzticīgs, lai gan mēs bieži vien esam neuzticīgi;
- Labvēlības izrādīšana noteikti rada ģimenes konfliktus.

Svarīgākie statistikas dati:

- Atrašanās vieta: Apgabals, ko sauc par Negevu, Palestīnas dienvidu daļā starp Kadešu un Šūru (1. Mozus 20:1).
- Nodarbošanās: Turīgs lopkopis.
- Radnieki: Vecāki: Ābrahāms un Sāra. Pusbrālis: Išmaēls. Sieva: Rebeka. Dēli: Jēkabs un Ēsavs

Atslēgas pants:

" Un Dievs sacīja: "Nē, Sāra, tava sieva, dzemdēs dēlu, un tu sauksi viņa vārdu: Īzāks, un Es celšu Savu derību ar viņu par mūžīgu derību ar viņa pēcnācējiem pēc viņa." (1. Mozus 17:19).

Īzāka stāsts ir aprakstīts 1. Mozus 17:15–35:29. Viņš ir pieminēts arī Vēstulē romiešiem 9:7, 8; Vēstulē ebrejiem 11:17–20; Jēkaba 2:21–24.

JĒKABS

Ābrahāms, Īzāks un Jēkabs ir vieni no nozīmīgākajiem cilvēkiem Vecajā Derībā. Ir svarīgi apzināties, ka šī nozīme nav balstīta uz viņu personīgajām īpašībām, bet gan uz Dieva raksturu. Viņi visi bija vīrieši, kas izpelnījās negribīgu cieņu un pat bailes no saviem laikabiedriem; viņi bija bagāti un vareni, tomēr katrs spēja melot, krāpties un būt savtīgiem. Viņi nebija ideāli varoņi, kādus mēs varētu būt gaidījuši; tā vietā viņi bija tieši tādi paši kā mēs, cenšoties izpatikt Dievam, bet bieži vien kļūdoties.

Jēkabs bija trešais posms Dieva plānā, lai no Ābrahāma sāktu nāciju. Šī plāna panākumi biežāk bija par spīti Jēkaba dzīvei, nevis tās dēļ. Pirms Jēkaba piedzimšanas Dievs apsolīja, ka viņa plāns tiks īstenots caur Jēkabu, nevis viņa dvīņubrāli Ēsavu. Lai gan Jēkaba metodes ne vienmēr bija cienījamas, viņa prasmes, apņēmība un pacietība ir apbrīnojama. Sekojot viņa stāstam no dzimšanas līdz nāvei, mēs varam redzēt Dieva darbu.

Jēkaba dzīvē bija četri posmi, katru no kuriem iezīmēja personīga saskarsme ar Dievu. Pirmajā posmā Jēkabs attaisnoja savu vārdu, kas nozīmē "viņš satver papēdi" (tēlaini "viņš pievil"). Viņš satvēra Ēsava papēdi piedzimstot, un, bēgot no mājām, viņš bija satvēris arī sava brāļa pirmdzimtības tiesības un svētību. Bēgšanas laikā viņam pirmo reizi parādījās Dievs. Dievs ne tikai apstiprināja Jēkabam savu svētību, bet arī pamodināja Jēkabā personīgu izpratni par sevi. Otrajā posmā Jēkabs piedzīvoja dzīvi no otras puses, kad Lābans viņu manipulēja un pievīla. Taču ir kāda interesanta pārmaiņa: pirmā posma Jēkabs vienkārši būtu pametis Lābanu, turpretī otrā posma Jēkabs, nolēmis aiziet, sešus gadus gaidīja Dieva atļauju. Trešajā posmā Jēkabs ieņēma jaunu satvērēja lomu. Šoreiz pie Jordānas upes viņš satvēra Dievu un nelaida vaļā. Viņš saprata savu atkarību no Dieva, kurš turpināja viņu svētīt. Viņa attiecības ar Dievu kļuva būtiskas viņa dzīvē, un viņa vārds tika mainīts uz Izraēlu, "viņš cīnās ar Dievu". Jēkaba dzīves pēdējais posms bija tikt satvertam – Dievs panāca stingru kontroli pār viņu. Atbildot uz Jāzēpa uzaicinājumu doties uz Ēģipti, Jēkabs acīmredzami nevēlējās spert soli bez Dieva apstiprinājuma.

Vai varat atcerēties gadījumus, kad Dievs jums ir atklājis sevi? Vai jūs ļaujat sev satikt Viņu, studējot Viņa Vārdu? Kā šīs pieredzes ir mainījušas jūsu dzīvi? Vai jūs vairāk līdzināties jaunajam Jēkabam, kurš piespieda Dievu jums sekot jūsu pašu plānu un kļūdu tuksnesī? Vai arī jūs vairāk līdzināties Jēkabam, kurš pirms jebkādas rīcības uzsākšanas nolika savas vēlmes un plānus Dieva priekšā, lai saņemtu Viņa apstiprinājumu?

Stiprās puses un sasniegumi:

- Izraēla 12 cilšu tēvs;
- Trešais ciltstēvs Dieva plānā Ābrahāma linijai;
- Apņēmīgs, gatavs ilgi un cītīgi strādāt, lai sasniegtu to, ko vēlējās;
- Labs uzņēmējs.

Vājās puses un kļūdas:

- Saskaroties ar konfliktiem, paļāvās uz saviem resursiem, nevis vērsās pie Dieva pēc palīdzības;
- Tendence uzkrāt bagātību paša labumam.

Mācības no viņa dzīves:

- Drošība neslēpjas mantas uzkrāšanā;
- Visi cilvēku nodomi un rīcība, laba vai ļauna, ir Dieva ieausti Viņa pastāvīgajā plānā.

Dzīves statistika:

- Atrašanās vieta: Kanaāna;
- Nodarbošanās: Gans, lopu īpašnieks;
- Radnieki: Vecāki: Īzāks un Rebeka. Brālis: Ēsavs. Viratēvs: Lābans. Sievas: Rāhele un Lea. Bībelē ir minēti divpadsmit dēli un viena meita.

Atslēgas pants:

" Un redzi, Es esmu ar tevi, un Es tevi pasargāšu it visur, kur tu ej, un Es likšu tev atgriezties šinī zemē, jo Es tevi neatstāšu, līdz kamēr izdarišu, ko Es esmu tev sacījis." (1. Mozus 28:15).

Jēkaba stāsts ir aprakstīts 1. Mozus grāmatas 25.–50.nodaļā. Viņš ir pieminēts arī Hozejas 12:2–5; Mateja 1:2; 22:32;

JĀZEPS

Jaunībā Jāzepe bija pārāk pārliecināts par sevi. Viņa dabiskā pašpārliecinātība, ko vairoja tas, ka viņš bija Jēkaba mīļākais dēls un zināja par Dieva nodomiem attiecībā uz viņa dzīvi, bija nepanesama viņa desmit vecākajiem brāļiem, kuri galu galā sazvērējās pret viņu. Taču šī pašpārliecinātība, kas kaut arī ievēda pārdzīvojumus, tomēr apvienojumā ar personīgām zināšanām par Dievu, ļāva viņam izdzīvot un uzplaukt tur, kur lielākā daļa būtu cietusi neveiksmi. Viņš savai pārliecībai pievienoja klusu gudrību un iekaroja visu satikto sirdis – Potifāra, cietuma uzrauga, citu ieslodzīto, ķēniņa un pēc daudziem gadiem pat šo desmit brāļu sirdis.

Varbūt jūs varat identificēties ar vienu vai vairākām no šīm grūtībām, ko Jāzepe piedzīvoja: viņu nodeva un pameta viņa ģimene, viņš tika pakļauts seksuālām kārdināšanām un sodīts par pareizu rīcību; viņš izturēja ilgu ieslodzījumu un tika aizmirsts no tiem, kuriem viņš palīdzēja. Lasot viņa stāstu, ievērojiet, ko Jāzepe darīja katrā gadījumā. Viņa pozitīvā reakcija katru neveiksmi pārvērta par soli uz priekšu. Viņš netērēja daudz laika, jautājot: "Kāpēc?". Viņa pieeja bija: "Ko man tagad darīt?" Tie, kas satika Jāzepu, apzinājās, ka lai kur viņš dotos un lai ko viņš darītu, Dievs būtu ar viņu. Kad jūs saskaraties ar neveiksmi, Jāzepam līdzīgas attieksmes sākums ir atzīt, ka Dievs ir ar jums. Nekas tā neizgaismo drūmu situāciju, kā Viņa klātbūtne.

Stiprās puses un sasniegumi:

- Pieauga varā no verga līdz Ēģiptes valdniekam;
- Bija pazīstams ar savu personīgo godprātību;
- Bija garīgi jūtīgs cilvēks;
- Sagatavoja tautu bada pārvarēšanai.

Vājās puses un kļūdas:

- Viņa jaunības lepnums radīja spriedzi ar brāļiem;
- Kļūstot par valdnieku, viņš nedevis ziņu tēvam – iespējams, ka turēja rūgtumu uz ģimeni.

Mācības no viņa dzīves:

- Svarīgākie nav dzīves notikumi vai apstākļi, bet gan jūsu reakcija uz tiem;
- Ar Dieva palīdzību jebkuru situāciju var vērst par labu, pat ja citi vēlējas ļaunu.

Svarīgie dati:

- Atršanās vieta: Kanaāna, Ēģipte;

- Nodarbošanās: Gans, vergs, cietuma darbinieks, valdnieks;
- Radinieki: Vecāki: Jēkabs un Rāhele. Vienpadsmit brāļi un viena māsa, kuru vārdi minēti Bībelē. Sieva: Asnate. Dēli: Manase un Efraims

Atslēgas pants:

"Un faraons sacīja saviem kalpiem: "Vai gan var atrast tādu vīru, kam ir Dieva Gars kā šim?" (1. Mozus 41:38).

Jāzeps stāsts ir aprakstīts 1. Mozus 30.–50. nodaļā. Viņš ir pieminēts arī Vēstulē ebrejiem 11:22.

MOZUS

Daži cilvēki nespēj izvairīties no nepatīkšanām. Kad izceļas konflikts, viņiem vienmēr izdodas būt tuvumā. Reakcija ir viņu iecienītākā rīcība. Tāds bija Mozus. Viņu šķita piesaistītas, kas bija jālabo. Visu savu dzīvi viņš bija vai nu savā labākajā, vai sliktākajā formā, reaģējot uz apkārtējiem konfliktiem. Pat degošā krūma pieredze ilustrēja viņa raksturu. Pamanījis uguni un redzot, ka krūms nenodeg, viņam to bija jāizmeklē. Neatkarīgi no tā, vai viņš iesaistījās kautiņā, lai aizstāvētu ebreju vergu, vai mēģināja tiesāt divu radnieku cīņu, kad Mozus redzēja konfliktu, viņš reaģēja.

Tomēr gadu gaitā ar Mozus raksturu notika kas pārsteidzošs. Viņš nepārstāja reaģēt, bet gan iemācījās reaģēt pareizi. Neskaitāmās izvēles, katru dienu vadot divus miljonus cilvēku tuksnesī, bija vairāk nekā pietiekams izaicinājums Mozus reaģēšanas spējām. Lielāko daļu laika viņš kalpoja kā starpnieks starp Dievu un tautu. Vienā brīdī viņam bija jāatbild uz Dieva dusmām par tautas spītību un aizmāršību. Citā brīdī viņam bija jāreaģē uz tautas ķildām un sūdzībām. Vēl citā brīdī viņam bija jāreaģē uz viņu nepamatotajiem uzbrukumiem viņa raksturam.

Vadīšana bieži vien ietver reakciju. Ja vēlamies reaģēt ar instinktiem, kas atbilst Dieva gribai, mums jāattīsta paklausības Dievam ieradumi. Pastāvīga paklausība Dievam vislabāk attīstās maza stresa brīžos. Tad, kad rodas lielāks stress, mūsu dabiskā reakcija būs paklausīt Dievam

Mūsu morāles standartu pazemināšanās laikmetā mums ir gandrīz neiespējami noticēt, kā Dievs sodīja Mozu par vienu vienīgo reizi, kad viņš klaji nepaklausīja. Tomēr mēs redzam, ka Dievs neatraidīja Mozu; Mozus vienkārši diskvalificēja sevi ieiet apsolutajā zemē. Personības diženums nepadara cilvēku imūnu pret kļūdām vai to sekām.

Mozū mēs redzam izcilu personību, ko veidojis Dievs. Bet mēs nedrīkstam pārprast Dieva rīcību. Viņš nemainīja to, kas vai kāds bija Mozus; viņš nedeva Mozum jaunas spējas un stiprās puses. Tā vietā viņš ņēma Mozus jau esošās īpašības un veidoja tās, līdz tās bija piemērotas viņa mērķiem. Vai zināšanas par to ietekmē jūsu izpratni par Dieva mērķi jūsu dzīvē? Viņš cenšas ņemt to, ko viņš sākotnēji radīja, un izmantot to paredzētajiem mērķiem. Nākamajā reizē, kad runāsi ar Dievu, nejaudāji: "Kā man vajadzētu mainīties?", bet gan: "Kā man vajadzētu izmantot savas spējas un stiprās puses, lai pildītu Tavu gribu?"

Stiprās puses un sasniegumi:

- Ēģiptes izglītība; apmācība tuksnesī;
- Izcilākais ebreju vadonis; aizsāka iziešanu;
- Pravietis un likumdevējs; Desmit baušļu pierakstītājs;
- 5 Mozus grāmatu autors.

Vājās puses un kļūdas:

- Neiegāja apsolutajā zemē nepaklausības Dievam dēļ;
- Ne vienmēr atpazīna un izmantoja citu talantus.

Mācības no viņa dzīves:

- Dievs vispirms sagatavo, tad lieto. Viņa laika grafiks ir dzīves garumā.
- Dievs savu lielāko darbu veic caur trausliem cilvēkiem.

Svarīgākie dati:

- Kur: Ēģipte, Midiāna, Sinaja tuksnesis.
- Nodarbošanās: Princis, gans, izraēliešu vadītājs
- Radinieki: Māsa: Miriama. Brālis: Ārons. Sieva: Cipora. Dēli: Geršoms un Ēliēzers.

Galvenie panti: "Ticībā Mozus, liels izaudzis, dziedās saukties par faraona meitas dēlu, 25 labāk gribēdams kopā ar Dieva tautu ciest ļaunumu nekā īsu laiku baudīt grēcīgu laimi," (Ebrejiem 11:24, 25).

Mozus stāsts ir aprakstīts no Otrās Mozus grāmatas līdz Piektajai Mozus grāmatai. Viņš ir pieminēts arī Apustuļu darbos 7:20–44; Vēstulē ebrejiem 11:23–29

RAHĀBA

Rahāba bija prostitūta Jērikas pilsētā. Kā prostitūta viņa dzīvoja sabiedrības nomalē, viena soļa attālumā no pilnīga atraidījuma. Viņas māja, kas bija iebūvēta tieši pilsētas mūrī, ceļotājiem sniedza gan naktsmājas, gan pakalpojumus. Tā bija dabiska vieta, kur uzturēties izraēliešu spiegiem, jo viņus sajauktu ar Rahābas klientiem.

Stāsti par izraēliešiem jau kādu laiku klīda, bet tagad bija skaidrs, ka izraēlieši grasījās iebrukt. Dzīvojot pilsētas ārsienā, viņa jutās īpaši apdraudēta. Tomēr, lai gan viņa dalījās vispārējā bailu noskaņojumā ar pārējiem Jērikas iedzīvotājiem, Rahāba vienīgā vērsās pie Tā Kunga pēc savas glābšanas. Viņas ticība deva viņai drosmi slēpt spiegos un melot varas iestādēm. Rahāba zināja, ka viņas stāvoklis ir bīstams; viņa varēja tikt nogalināta, ja tiktu pieķerta slēpjot izraēliešus. Tomēr Rahāba uzņēmās risku, jo jūta, ka izraēlieši paļaujas uz Dievu, kuram ir vērts uzticēties. Un Dievs atalgoja Rahābu, apsotot drošību viņai un viņas ģimenei.

Dievs darbojas caur tādiem cilvēkiem kā Rahāba, kurus mums ir nosliece noraidīt. Dievs viņu atceras viņas ticības, nevis profesijas dēļ. Ja reizēm jūtaties kā neveiksminieks, atcerieties, ka Rahāba pacēlās pāri savai situācijai, pateicoties paļāvībai uz Dievu. Jūs varat rīkoties tāpat!

Stiprās puses un sasniegumi:

- Boaza radniece un tādējādi Dāvida un Jēzus priekštece;
- Viena no tikai divām sievietēm, kas minētas Ticības varoņu zālē Vēstulē ebrejiem 11. nodaļā;
- Atjautīga, gatava palīdzēt citiem, pat ja viņai pašai tas maksātu dārgi.

Vājās puses un kļūdas:

- Viņa bija prostitūta.

Mācība no viņas dzīves:

- Viņa neļāva bailēm ietekmēt savu ticību Dieva spējai atbrīvot.

Svarīgie dati:

- Atrašanās vieta: Jērika;
- Nodarbošanās: Prostitūta/viesnīcas īpašniece, vēlāk kļuva par sievu;
- Radnieki: Dāvida un Jēzus priekštece (Mateja 1:5);
- Laikabiedri: Jozua.

Atslēgas pants:

"Ticībā netikle Rahāba negāja bojā līdz ar neticīgajiem, draudzīgi uzņēmusi pie sevis izlūkus." (Ebrejiem 11:31).

Rahabas stāsts ir aprakstīts Jozuas 2. nodaļā un 6:22, 23. Viņa ir pieminēta arī Mateja 1:5; Ebrejiem 11:31 un Jēkaba 2:25.

JOZUA

Viens no lielākajiem izaicinājumiem, ar ko saskaras līderi, ir aizstāt sevi, apmācot citus kļūt par līderiem. Daudzus izcilus sasniegumus ir aizsācis kāds ar lielām spējām, kura dzīve vai karjera beidzās, pirms vīzija kļuva par realitāti. Šī sapņa piepildīšana pēc tam kļuva par šīs personas pēcteča atbildību. Nāve ir galīgais vadības termiņš. Viens no labākajiem mūsu vadības pārbaudījumiem ir mūsu vēlme un spēja apmācīt citu mūsu amatam.

Mozus pieņēma lielisku lēmumu, izvēloties Jozua par savu palīgu. Šo izvēli vēlāk apstiprināja pats Dievs, kad viņš pavēlēja Mozum iecelt Jozua par savu pēcteci (4. Mozus 27:15–23). Jozua bija bijusi galvenā loma izceļošanā no Ēģiptes. Iecelts par Izraēla armijas pavēlnieku, viņš bija vienīgā persona, kurai bija atļauts pavadīt Mozu daļēji kalnā, kad Mozus saņēma likumu. Jozua un Kālebs bija vienīgie divi no 12 izlūkiem, kas atnesa iedrošinošu ziņojumu pēc tam, kad pirmo reizi tika nosūtīti uz apsolīto zemi. Citas atsaucē liecina, ka viņš bija Mozus pastāvīgā ēna. Viņa pamatapmācība bija dzīvot kopā ar Mozu – pašam piedzīvot, ko nozīmē vadīt Dieva tautu. Tā bija labākā parauga rādīšana!

Kas ir tavs Mozus? Kas ir tavs Jozua? Tu esi daļa no Dieva nepārtrauktā darba ķēdes pasaulē. Tu veido savu paraugu pēc citiem, un citi veido savu dzīvi pēc tevis. Cik svarīgs Dievs ir tiem, kuriem tu vēlies līdzināties? Vai tie, kas tevi vēro, redz Dievu atspoguļojamies katrā tavas dzīves jomā? Lūdz Dievu, lai Viņš tevi vada pie uzticama Mozus. Lūdz Viņam, lai Viņš tevi padara par labu Jozua.

Stiprās puses un sasniegumi:

- Mozus palīgs un pēctecis;
- Viens no tikai diviem pieaugušajiem, kas piedzīvoja Ēģiptes verdzību un izdzīvoja, lai ieietu Apsolītajā zemē;
- Vadīja izraēliešus uz viņu Dieva doto dzimteni;
- Izcils militārais stratēģis;
- Uzticīgs, lai lūgtu Dieva vadību izaicinājumos, ar kuriem viņš saskārās.

Mācības no viņa dzīves:

- Efektīva vadība bieži vien ir labas sagatavošanās un iedrošinājuma rezultāts;
- Personas, pēc kurām mēs veidojam paraugu, noteikti ietekmēs mūsu dzīvi. Dievam veltīts cilvēks sniedz mums vislabāko paraugu.

Svarīgākie statistikas dati:

- Kur: Ēģipte, Sinaja tuksnesis un Kanaāna (Apsolītā zeme);
- Nodarbošanās: Mozus īpašais palīgs, karotājs, vadītājs;
- Radnieks: Tēvs: Nūns;
- Laikabiedri: Mozus, Kālebs, Miriama, Ārons.

Galvenie panti:

"Un Mozus darīja, kā Tas Kungs viņam bija pavēlējis; un viņš ataicināja Jozuu un veda viņu priesteru Ēleāzara un visas sanākušās draudzes priekšā. Un viņš uzlika abas savas rokas uz viņu un pamācīja, kā Tas Kungs bija caur Mozu sacījis." (4. Mozus grāmata 27:22, 23).

Jozua ir pieminēts arī 2. Mozus 17:9–14; 24:13; 32:17; 33:11; 4. Mozus 11:28:13; 14; 26:65; 27:18–23; 32:11–12, 28; 34:17; 5. Mozus 1:38:3:21, 28; 31:3, 7, 1280. g. 14, 23; 34:9; Jozuas grāmatā; Soģu 2:6–9; un 1. Ķēniņu 16:34.